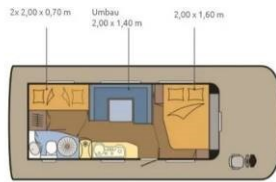

17. Německo 2016 – Mecklenburg

Jako obvykle, v zimě 2015/2016 jsme začali vymýšlet kam, kdy a s kým. Neprobádané Německo jsme už měli v hledáčku několik let a pro destinaci za Berlínem hovoří podstatně menší dojezdová vzdálenost. Termín je asi stálý, počátkem června je pro naše možnosti asi nejpriznivější. Ale teď s kým. Hodili jsme vějičku našim mladým Novákům, dcera Kačka odmítla zásadně, zvláště proto, že malá Kačenka je ještě miminko. Zeť Honza dlouho váhal, ale hlavně dostal svolení od manželky s tím, že vezmeme teprve tříletého Honzika. K výpravě se připojil ještě Kája. Mamina nám přála pánskou jízdu a uvolila se zůstat doma s Vendy a vypomáhat Kačenkám.

Původně jsme se rozhodli pro loď Aqua Royal 780 de Luxe z loděnice Waren přes plavební společnost SP Praha (www.dovolenaslodi.cz). Když už jsme spolu s Honzou kompletovali objednávku, tak německá lodní společnost Bootsurlaub nám poradila změnu, protože rezervovaná loď je jen pro 2 osoby a je prostorově malá. Nabídli nám s doplatkem trochu nezvyklou loď, i když v Německu jsou tyto typy běžné. Jde vlastně o poháněcí ponton na kterém je umístěn klasický přívěs za auto. Je to loď Mueritz Camper. Nakonec jsme s nabídkou souhlasili především pro velmi pohodlný vstup a výstup a také možnosti pohybu na lodi. To se nakonec projevilo jako velmi dobré rozhodnutí.

Odjezd z domova ve středu 1.6. v 10:15 hodin. Naplánovali jsme si trasu do loděnice přes obří aquapark Tropical Islands před Berlínem. Po cestě jsme ještě zastavili na parkovišti, Honzík se tam vyblblnul a pak se v autě najedl a usnul. Po příjezdu ve 12:15 jsme šli s Kájou do Tropicalu, Honzové došli až po probuzení Honzika v 13.30. Tropical - ohromný hangár (původně pro stavbu vzducholoď), vzduch 28, voda 30. Všechny možné bazény, vířivky, proudy, skluzavky a restaurace. Množství dětských radovánek.

Obědvali jsme v restauraci Palm Beach, já si dal dětské menu, Kája měl steak s bramborem v alobalu a zeleninový salát. Celé odpoledne strávil Kája s Honzíkem a Honzou na tobogánech, na loďce a v jezeru. Navečer jsme ještě trochu povečeřeli, děti se zmrzlinou. V 19:30 odjíždíme na penzion v Krausnicku asi 5 km od aquaparku. Děti jsme uložili po blbnutí venku a s Honzou jsme využili vlastní zásoby z ledničky. Ráno jsme posnídali z vlastních zdrojů. Po úklidu a naložení do auta jsme odjeli směrem na Waren. Po cestě jsme zastavili na parkovišti a poobědvali v McDonaldu. Honzík cestou zase usnul v autě a když jsme dojeli na parkoviště přístavu, ještě spal. S Kájou jsme vyrazili na obhlídku přístavu, podívali jsme se na naši loď, kdy ji uklízeli a něco opravovali. Pak už jsme s Honzou řešili přihlášení a převzetí lodi.

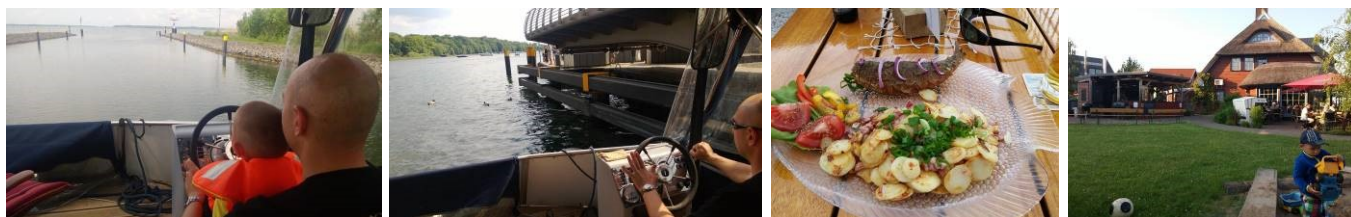

Od počátku máme problémy, tedy spíše technici loděnice. Odstranění závady možná někdy po čtvrté hodině odpoledne, nebo až ráno. Do těch čtyř jsme se tam nějak potulovali, pak nám řekli, že ještě půl hodiny. Navezli jsme si od auta zavazadla a zase čekali. Teprve až v šest nás pustili na loď, abychom se tam zabydleli. Ale to už nám sdělili, že převzetí bude až ráno v 9. Ještě jsme použili placenou sprchu v areálu loděnice a po reklamování jsme dostali i povlečení. Pak jsme si dali večeři z vlastních zdrojů a šli spát. Okolo všude už bylo prázdné a pusto.

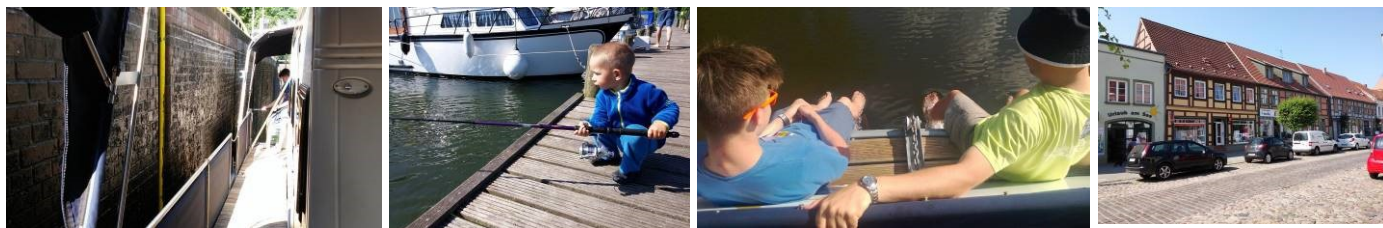
Ráno po snídani další čekání. Přišel anglicky mluvící technik, který provedl věcnou přejímku. Ale sdělil také, že musí přijít další technik a přes němčinu a angličtinu musí udělat 2 hodiny instruktáž s výsledkem kapitánského oprávnění (pro naši náhradní loď prý nutné, což nám sdělili až na místě). Absolvoval to Honza, já jsem byl vzteky bez sebe a s Honzíkem a Kájou jsme nějak zabavili čas. Honza nakonec udělal praktickou zkoušku plavbou okolo přístaviště k základně, kde ještě museli vyčerpat fekální nádrž loď. Takže jsme nakonec vyrazili se značným zpožděním směr Malchow přes jezera Kolpinsee a Fleesensee. Německá důkladnost tady opravdu vzala za své. Ztratili jsme celých 24 hodin!!!

Přístav ve městě Malchow jsme použili na obědovou zastávku, po krátkém odpočinku a malé procházce kolem přístavu jsme odpluli do Plau am See přes jezero Plauer See. Ještě jsme zvládli první vyklápečí most, ale chvíli jsme museli čekat, protože se most zvedá řízeně jen každou celou hodinu. Přišli jsme v 18 hodin do přístavu města Plau am See a po zaplacení 19 Eur jsme mohli přestat noc v tomto přístavu. Byli jsme na krátké procházce, Honzík použil svoje odrážedlo, my jsme šli pěšky. Na zahradě restaurace jsme si s Honzou dopřáli pivo, Kája si dal i večeri. Honzík si hrál na pískovišti s německým klukem a ani se mu nechtělo odejít na loď spát. Po malé domluvě se podařil odchod na loď, Honza s Honzíkem se snažili usnout a Kája chytal na břehu ryby, dokonce chytil malou plotici.

Sobota 4.6. ráno snídane, Honzík jedl jen při spuštění tabletu. Standardně chléb s něčím, káva nebo čaj. Pak jsme vyšli na vycházku do městečka, hledáme obchod s potravinami. Nakonec otevřená jen pekárna a uzenářství těsně před uzavřením. Po příchodu na loď odplouváme. Trochu déle musíme čekat před zvedacím mostem, prý porucha na dalším zdymadle. Nakonec proplouváme pod mostem a dostáváme se na zdymadlo Schleuse Plau, které bez problémů zvládáme, i když váháme, jestli se vejde se spolu s dalšími 3 loďmi. Další plavba už kanálem Muritz Elde Wasserstrasse s hezkou přírodou kolem. Pozdější oběd jsme dali proplutím zdymadlem Barkow a po přistání u kempu Kuppentin. V bufetu jsme si dali sekanou na toustu a volské voko, Honza vyzkoušel typický německý kariwurst. Další zdymadlo Schleuse Bobzin je 7m hluboké, dlouho se napouštělo. Kanálem, přes další zdymadlo Schleuse Lübz a vysouvacím mostem jsme připluli do přístavu města Lübz.

Po menší rebelii Honzíka jsme se vydali na večeri poblíž přístaviště, v zahradní restauraci si Honza s Kájou dali mexická jídla, Honzík hranolky a nějaké mleté maso. Odešel jsem dříve na loď a do sprchy, abych si od nich trochu odfrknul. Jenže mi volal Honza, že v restauraci neberou karty a že nemá na zaplacení hotové peníze. Tak musím vyrazit znova do restaurace. Večer už byl v poklidu, poseděli jsme venku, Kája chytá s Honzíkem ryby, když si musel spravit naviják - ztratil klíčku. Honzík samozřejmě za ním a dokonce chytil první rybu. Byl z toho hodně rozjetý, že nechtěl na loď ani když už byla tma.

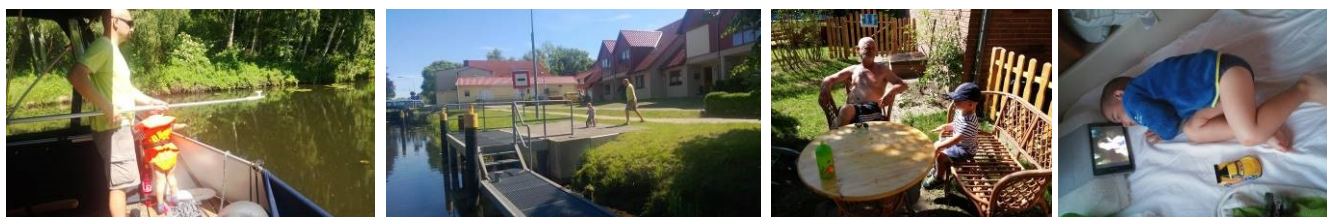
Ráno po snídani jsme odpluli dál ve směru na Schwerin, což mělo být naše město na obrátku. O tom ale později. Pauzu jsme si udělali u vesnice Burow, kde si Kája na koloběžce a Honzík na odrážedle užívali naprostého klidu a bez lidí. Pro mne s Honzou to byl také odpočinek, i když jsme měli nervy z těch krkolomných sjezdů Honzíka z mostu. Přesto to byla velmi příjemná zastávka na naší cestě. Malý oběd jsme si tam udělali z vlastních zdrojů s tím, že se kvalitně najíme večer. Ale ještě odpoledne jsme nezaváhali, když jsme přistáli v příjemném prostředí kempu Utercamp Eldeblick. Tam jsme dobře pojedli a popili, Honzík navrch zmrzlinku.

Pak přes další zdymadla jsme dopluli do města Parchim, kde máme naplánováno další přespání. Vyrázili jsme na delší procházku městem, což dost nelibě nesli naši chlapci, ale pak se to nakonec líbilo. Město má krásné náměstí, staré budovy a příjemné parky a dětská hřiště. To jsme taky využili, když se Kája s Honzíkem bavili na dětském hřišti a já s Honzou jsme popíjeli pivo podle chuti. Tady ještě musím prásknout Honzu, který při každé příležitosti testoval jiné pivo a ještě mi některé doporučoval. Já jsem ale byl pro klasiku a moc nemám rád experimenty.

Ráno v pondělí 6.6. neteče na lodi voda. Po snídani kluci odešli na procházku a něco nakoupit, já se snažím zjistit poruchu, ale nedaří se. Po příchodu posádky Honza volá základnu pro technickou podporu. Domluví se, že musíme plout celý den zpátky do Lübz, kde bude technik čekat. To je úplně mimo náš naplánovaný program, když už jsme jej museli korigovat zdržením na startu plavby. Místo plavby na Matzlow, Banzkow a Schwerin a zpět jsme tak svoji naplánovanou trasu museli zkrátit o téměř 70km! Vyrázili jsme z Parchimu a skoro bez zastávky jsme mířili do Lübz. Po cestě jsme museli vymýšlet Honzíkovi zábavu, aby přečkal tu dlouhou plavbu. Na odrážecí tyči měl přidělanou nafukovací vzducholod' z Tropicalu a střídavě jsme se snažili, aby nespádl do vody i s tou tyčí. Nakonec jsme byli v Lübz dříve než technik na opravu. Po jeho příjezdu rozhybal zablokované čerpadlo vody a v klidu odjel. Na noc jsme ve stejném přístavu přebývali jako před 2 dny. Zase už jsme věděli, kam v blízkosti přístavu dojít na jídlo. Honzík měl rušný den a večer se nenechal moc přemlouvát do spaní.

Ještě ráno v úterý jsme vyšli dokoupit zásoby a pak jsme opět museli proplout to hluboké zdymadlo. V poledne jsme uvázali zase u kempu Kuppentim, kde jsme strávili delší čas. Především obědem, když tentokrát to byl zase podobný styl – opečené obalované párky s hranolkami, kluci měli nanuky. Krásné počasí jsme využili koupáním a opalováním. Měli jsme klidné odpoledne, protože Honzík měl zábavu na dětském hřišti. Odpoledne jsme přes 2 zdymadla dopluli do Plau am See na přespání ve stejném přístavu, jako při začátku plavby.

Procházka městem Plau am See byla zakončena zase u zahradní restaurace, kde jsme si dali večeři. Po večerní hygieně v přístavním soc.zařízení jsme ještě poseděli na lodi, když Honzík si na posteli hrál se svými hračkami a tabletem. Dopoledne ve středu 8.6. jsme ještě strávili v městě Plau am See, kluci trochu rybařili. Pak jsme přepluli jezero Plauer See a na dopolední pauzu jsme ukotvili v přístavu Lenzer Hafen, kde kluci pokračovali v marném pokusu o chycení ryby. Krátce po poledni jsme zakotvili u městského mola v městě Malchow. Dobrý oběd (Kája s Honzou byli na smažených rybách) jsme měli v zahradní restauraci u přístavního mola.

Po obědě jsme se prošli po městě, beze mne se kluci vydali na procházku kolem jezera (Honzík pochopitelně na odrážedle) k rozsáhlému areálu kláštera s velkou zahradou u jezera Malchow See. Po takové náročné procházce jsme se ještě občerstvili, každý podle své chuti. Kája s klasickou limčou, Honzík zmrzlinku a já s Honzou jsme dali ochutnali místní pivo. Pak už jsme si počkali na otevření vyklápěcího mostu, který nás vyvedl na jezero Fleesensee.

Naše poslední plavba přes obě jezera Fleesensee a Kölpinsee a průplavy mezi těmito jezery a dalším průplavem do části největšího jezera Mecklenburska Müritz, Binnen-müritz, jsme přistáli v přístavu města Waren. Tady jsme strávili poslední noc. Než jsme vyrazili na prohlídku města, Honzík trochu trucoval. Po delším přemlouvání se mi ho podařilo vytáhnout na projížďku s jeho odrážedlem. Dětské hřiště kousek od přístaviště bylo opět v blízkosti zahradní restaurace, tak jsme byli nakonec spokojeni všichni. Večer ještě trochu Honza bojoval s Honzíkem při odchodu do záchodů a sprch, ale zvládli jsme to. Museli jsme ještě poklidit loď a předběžně zabalit. Jakmile Honzík s Kájou ulehli, dali jsme si s Honzou něco z posledních zásob naší loďní lednice. Ráno po snídani nás už čekala plavba do našeho mateřského přístavu, který se nacházel v průplavu mezi jezery Binnen-müritz a Kölpinsee.

Ještě malá zajímavost. Památníky z první a druhé světové války, s železným křížem ve vesnici Burow a s pěticípou hvězdou se srpem a kladivem ve vesnici Schlepzig. Každý věk má svoje příslušné pomníky, které přetrvávají do dnešní doby.

Navrácení lodě už proběhlo bez vážnějších problémů, jen Honza musel ještě vyřídit na recepci vrácení zálohy na loď. Nevyšel pokus o poskytnutí slevy na problémy s předáním a poruchou lodi.

Nastává čas na zhodnocení naší výpravy. Honzovou služební Fabii jsme najeli kolem 900 km, na jezerech, průplavech a kanálech jsme absolvovali 154 km, 12 zdymadel a 6 padacích (vyklápěcích) mostů. Čtyři chlapi, každý jiný. Dopadlo to dobře, snad jsme se osvědčili. Žádný úraz ani pád do vody. S tříletým Honzíkem jsme bojovali, ale neškrtili ho. Kája v patnácti byl spíš na hlídání a blbosti s Honzíkem. Snad z toho nebyl otrávený. Honza, spolehlivý nováček jako kapitán, já průvodce a manažer. Vlastimil Pabián, Chabařovice 10.3.2021

